

Kansen voor iedereen

Connexxion behoort tot de grotere werkgevers van Nederland. Op verschillende manieren komen nieuwe collega's binnen. Ghiatri, Donny en Lidion zijn zomaar drie medewerkers met hun eigen verhaal.

Tekst Esther Smid Fotografie Suzanne Blanchard

*“Eén jongen noemt me **busjuffrouw**”*

Ghaiatri Ramcharan werkte bij verschillende bedrijven op de crediteurenadministratie. Toen ze in verband met de opvang van haar drie kinderen parttime wilde werken, bleek dat onmogelijk. Ghiatri ging op zoek naar een flexibeler baan.

“Ik was ongeveer een jaar werkloos toen ik in de stad een minibusje voor leerlingenvervoer van Connexxion zag rijden. ‘Wij

zoeken nieuwe collega's’ stond er achterop. Ik was ermee bekend: mijn achtjarige dochter maakt gebruik van het leerlingenvervoer.

Ghaiatri Ramcharan (35), chauffeur leerlingenvervoer Den Haag

Bij het UWV waren ze enthousiast dat ik zelf een vacature had gevonden. Na een screening en een medische keuring, begon de opleiding bij Connexxion. Het was vooral theorie, maar ook een beetje praktijk. Je leert onder andere hoe je met klanten om moet gaan en de verkeersregels worden opgefrist. Toen ik mijn examens had behaald, kreeg ik een chauffeurspas. Die heb je nodig om taxivervoer te mogen verrichten. Sinds 1 januari 2012 werk ik vijftien uur per week als chauffeur leerlingenvervoer: elke ochtend breng ik zeven kinderen met een leer-, spraak- of taalachterstand naar school en 's middags haal ik ze weer op. Een van mijn passagiers is mijn eigen dochter! Een paar dagen voordat het nieuwe schooljaar begon, heb ik mijn rondje een keer gereden en ben ik bij alle ouders langsgegaan om mezelf voor te stellen. Ik rijd een jaar lang dezelfde kinderen naar school; dan bouw je wel een band met ze op. Als ik een dagje vrij ben geweest, zeggen ze: “Buschauffeur ik heb u gemist!” Er is één jongen die mij ‘busjuffrouw’ noemt; zo lief! Als ik de kans krijg wil ik doorgroeien bij Connexxion: ik zou graag doelgroepenvervoer doen. Mijn droom is om ooit op een touringcar te rijden.”

Donny Koster (19), leerling-monteur Uithoorn

“Ik ben *geen fan* van school”

Donny Koster werkt nu ruim twee jaar op de Connexxion-werkplaats in Uithoorn. Hij heeft zijn opleiding tot bedrijfsautotechnicus-2 bijna afgerond, en heeft al plannen voor een vervolgopleiding (bedrijfsautotechnicus-1). Connexxion vergoedt de opleiding en biedt tegelijkertijd een passende baan aan.

“Als kind had ik al iets met auto's. Ik had veel speelgoedautootjes en ook speelgoedbussen en later sleutelde ik regelmatig aan echte auto's. Omdat ik niet zo'n fan ben van school, doe ik een tweejarige opleiding waarbij je maar één dag naar school hoeft en de overige vier dagen werkt. Op de werkplaats ben je continu met je handen bezig, dat vind ik belangrijk. Voor de zomer hoop ik de opleiding af te ronden; ik hoef alleen nog maar een praktijkexamen te doen. Op de werkplaats voer ik onderhoudsbeurten en reparaties uit van bussen en minibussen. De reparaties vind ik uitdagender; er zit meer

afwisseling in het oplossen van motorische en elektronische problemen dan in standaard onderhoud. De onderlinge sfeer is hier prima. Ik heb ongeveer twintig collega's van verschillende leeftijden. De oudere collega's zijn ervaren, daar kun je veel van leren. Als je iets niet weet of als iets niet lukt, kun je het aan hen vragen. Wanneer ik word aangesproken op mijn fouten, zie ik dat als een kans om te leren. Connexxion is een leuk bedrijf en een goede werkgever: mijn opleiding wordt betaald, ik krijg salaris, maar er zijn ook extraatjes zoals atv-dagen en gratis bedrijfskleding. Als het aan mij ligt, blijf ik hier nog lang werken!”

“Ik voel me *sterker* naarmate ik ouder word”

Lidion Baars bereikte onlangs de pensioengerechtigde leeftijd. Ze werkte voor Connexxion als lokettist op station Zaandam. Omdat ze geen zin had om thuis te zitten, besloot ze door te werken na haar 65e.

“Ik heb altijd 24 uur per week als lokettist op het station in Zaandam gewerkt; het laatste jaar werkte ik nog maar 19 uur. Vroeger verkocht ik allerlei producten, maar met de komst van de chipkaart is het aantal producten minimaal geworden. Mijn belangrijkste taak als lokettist is het informeren van reizigers. Ook kunnen ze bij mij een chipkaart kopen en als het nodig is, help ik ze bij het opladen. De chauffeurs kunnen aan het loket losse kaartjes kopen voor in de bus. Ik heb mijn werk altijd erg leuk gevonden en wilde eigenlijk niet stoppen toen ik 65 werd. Alleen maar thuiszitten, leek me niks.

Bovendien voel ik me prima en ik ben gezond! Daarom besloot ik te tekenen voor een nul-urencontract. Dat werd door Connexxion allemaal geregeld via uitzendbureau Randstad.

Ik werk als ze me nodig hebben; wanneer een vaste medewerker ziek is, of een vrije dag opneemt. Meestal bellen ze ruim op tijd, maar bij ziekte is er natuurlijk plotseling vervanging nodig. Ik kan altijd nee zeggen. Van beide kanten is het contract heel flexibel. Het is heerlijk om af en toe een dag te werken, vooral de contacten met collega's en reizigers vind ik belangrijk. Er komen ook wel eens onvriende-

Lidion Baars (65), lokettist Zaandam

lijke mensen aan het loket, bijvoorbeeld als de bus voor hun neus is weggereden. Ik blijf altijd rustig. Naarmate ik ouder word, voel ik me niet kwetsbaarder, maar juist meer ervaren en sterker.”